

Till arbetspensionsanstalterna

ÄNDRINGAR I LAGEN OM GENERATIONSVÄXLINGSPENSION

Regeringens proposition nr 276/1993 rd med förslag till lag om ändring av lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare bifogas.

Enligt propositionen föreslås det att fortbeståndsdugligheten inte mera skall bestämmas med stöd av åkerarealen eller lönsamheten utan enligt likviditeten. Dessutom föreslås att begränsningarna i fråga om gårdsbruksenhetens maximistorlek slopas. I lagen föreslås också en ändring som förenklar besvärshandlingar och vissa tekniska ändringar till följd av organisationsförändringar inom lantbruksförvaltningen.

Ikraftträdande Lagen avses träda i kraft 1.1.1994.

Pensionsskyddscentralen

Seppo Pietiläinen

Pentti Koivistoinen

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare ändras så, att den gräns för fortbeståndsduglighet som grundar sig på åkerarealen slopas helt. För närvarande är gränsen 12 hektar och, om antalet övertagare är två, 24 hektar. Gårdsbruksenhetens fortbeståndsduglighet skall i varje enskilt fall påvisas genom en likviditetskalkyl. En gårdsbruksenhet skall anses fortbeståndsduglig om den uppfyller de krav som ställs på likviditeten enligt vad som stadgas i förordningen om generationsväxlingspension

för lantbruksföretagare. Dessutom föreslås att lagen ändras så, att begränsningarna i fråga om gårdsbruksenhetens maximistorlek slopas.

I lagen föreslås vidare en ändring som förenklar besvärsförfarandet samt vissa tekniska ändringar till följd av organisationsförändringar inom lantbruksförvaltningen.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994 och avses bli behandlad i samband med den. Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid ingången av 1994.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Fortbeståndsduglighet hos en gårdsbruksenhet som skall överlätas

Enligt lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/90) är en förutsättning för pensionen bl.a. att den gårdsbruksenhet som skall överlätas är fortbeståndsduglig. Gårdsbruksenheten anses vara fortbeståndsduglig om den vid tidpunkten för överlåtelsen och under minst ett år före överlåtelsen omfattar minst 12 hektar åker. Om övertagarna är två är den nedre gränsen 24 hektar åker i stället för 12.

Om den gårdsbruksenhet som skall överlätas omfattar mindre än 12 respektive 24 hektar åker är förutsättningen för fortbeståndsduglighet att gårdsbruksenheten enligt 7 § (660/92) landsbygdsnäringslagen har ekonomiska förut-

sättningar för fortgående lönsam verksamhet, dock med beaktande av att lönsamheten bedöms på basis av den företagarkerksamhet som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare (467/69). I praktiken bedöms verksamhetens lönsamhet i dylika fall främst med hjälp av likviditetskalkyler.

Det stadgande enligt vilket gårdsbruksenheter med minst 12 eller 24 hektar åker utan särskild utredning anses vara fortbeståndsdugliga togs in i lagen eftersom man ville förenkla ansökningsförfarandet. Fördelen med stadgandet är att den som överlåter sin gårdsbruksenhet på förhand kan vara säker på att han har rätt till pension på grundvalen av gårdsbruksenhetens fortbeståndsduglighet, om dess åkerareal överskrider de lagstadgade gränserna.

Statsrådet förutsatte i ett principbeslut som fattades hösten 1992 att statens andel av finansieringen av lantbruksföretagarnas pen-

sions-, olycksfallsförsäkrings- och sjukförsäkringsutgifter minskas. I samband med lantbruksinkomststoppörelsen våren 1993 kom man, utgående från statsrådets principbeslut, överens om att i fråga om nya generationsväxlingspensioner kräva en likviditetskalkyl även för gårdsbruksenheter på över 12 hektar och att grunderna för kalkylen skall förenhetligas med grunderna för kalkyler enligt landsbygdsnäringslagen.

För att de inbesparingar som förutsattes i samband med statsrådets principbeslut och lantbruksinkomststoppörelsen våren 1993 skall kunna göras, föreslås att 11 § 2 punkten lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare ändras så, att den gräns för fortbeståndsduglighet som grundar sig på åkerarealen slopas helt. Gårdsbruksenhetens fortbeståndsduglighet skall i varje enskilt fall påvisas genom en likviditetskalkyl.

En gårdsbruksenhet skall anses fortbeståndsduglig om den uppfyller de krav som ställs på likviditeten. I fråga om närmare stadganden skall i lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare hänvisas till en förordning, i vilken det skall finnas detaljerade uppgifter om de krav som ställs på en godtagbar likviditetskalkyl och om likviditetskalkylens innehåll. Förordningen bereds för närvarande vid social- och hälsovårdsministeriet.

Avsikten är att definiera de krav som gäller likviditeten och skuldsättningsgraden i förordningen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare så, att de sparmål som statsrådet förutsätter uppnås. I samband med lantbruksinkomststoppörelsen våren 1993 kom man överens om att förenhetliga grunderna för likviditetskalkylen med grunderna för kalkyler enligt landsbygdsnäringslagen. Utöver vad som avtalades i samband med lantbruksinkomststoppörelsen föreslås att definitionen på fortbeståndsduglighet görs oberoende av de förutsättningar för fortgående lönsam verksamhet som avses i landsbygdsnäringslagen, för att sparmålet skall kunna uppnås i enlighet med lantbruksinkomststoppörelsen. Fästans bedömningen inom båda systemen skall göras självständigt kan samma kalkyl användas som grund. Avsikten med de ändringar som skall göras i förordningen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare är inte att inverka på bedömningen av en lönsam gårdsbruksenhet i ärenden som gäller landsbygdsnäringslagen.

Om det sparmål som ställts upp inte nås, bör definitionen på fortbeståndsduglighet vid behov ses över genom att förordningen ändras. För detta ändamål skall lantbruksföretagarnas pensionsanstalt tillstålla social- och hälsovårdsministeriet en utredning över de inbesparingar som detta förslag medfört i kostnaderna för generationsväxlingspensioner.

Fortbeståndsdugligheten skall alljämt höra till de saker som avgörs av landsbygdsnäringsmyndigheterna, men lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall enligt förslaget ha kvar möjligheten att underställa landsbygdsnäringsdistriktet eller jord- och skogsbruksministeriet ärendet i sådana fall då det är tydligt att saken beror av tolkning eller då lagen uppenbart har tillämpats fel. På så sätt garanteras att fortbeståndsdugligheten alltid bedöms enhetligt.

1.2. Maximistorleken för gårdsbruksenheter

En förutsättning för generationsväxlingspension är att storleken på den gårdsbruksenhet som skall överlätas inte överstiger maximistorleken för gårdsbruksenheter enligt 13 § landsbygdsnäringslagen. Enligt det nämnda stadgandet i landsbygdsnäringslagen kan stöd beviljas för en gårdsbruksenhet som huvudsakligen kan skötas av odlaren jämte familjemedlemmar. Närmare stadganden om storlekskraven kan utfärdas genom förordning. Maximistorleken för gårdsbruksenheter har inte definierats i hektar, men i 5 § landsbygdsnäringsförordningen stadgas om en övre gräns för den uthålliga avverkningsmängden på skogsmark tillhörande en gårdsbruksenhet som får stöd. Vad egentligt lantbruk beträffar innebär odlarens maximistorlek i praktiken att arbetet på gårdsbruksenheten skall kunna skötas genom odlarfamiljens arbetsinsatser.

Landsbygdsnäringslagen har genom en lag som gavs i september i år (805/93) ändrats så, att begränsningen som avser företags maximistorlek i 13 § slopas den 1 januari 1994. Begränsningen frångås, eftersom det till följd av att landsbygdsnäringsarna blivit mångsidigare och teknologin utvecklats har blivit svårare att i praktiken fastställa maximigränsen. Dessutom har företags lönsamhet blivit den faktor som i allt högre grad bestämmer företagsstorleken. Avsikten med ändringen är att främja utvecklandet av en lönsam och konkurrenskraftig företagsverksamhet.

För att landsbygdsnäringslagstiftningen och

pensionslagstiftningen i detta avseende skall vara enhetliga föreslås att stadgandet om gårdsbruksenhetens maximistorlek slopas i 11 § 1 punkten lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare. Då det ändå är möjligt att stadga om maximigränser för odlingens storlek i landsbygdsnäringsförordningen, föreslås att till 11 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare fogas ett 2 mom., med stöd av vilket det kan stadgas om motsvarande begränsningar även i förordningen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare.

1.3. Förenklade av förfarandet vid sökande av ändring

Relationstalet mellan det överenskomna vederlaget för den gårdsbruksenhet som skall överlåtas och egendomens värde enligt 25 kap. 2 § ärvdabalken inverkar på generationsväxlingspensionens storlek. Pension beviljas inte alls om relationstalet är större än 1,25. Pensionen nedsätts till hälften av det fulla beloppet om relationstalet är 1,01 - 1,25.

Enligt 36 § 1 mom. lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare skall lantbrukssekreteraren eller landsbygdsdistriktet till pensionsanstalten avge sitt utlåtande bl.a. om storleken på det nämnda relationstalet. Enligt 39 § 1 mom. söks ändring i avgöranden som gäller relationstalet genom besvär över lantbrukssekreterarens eller landsbygdsdistriktets beslut hos jordbruksstyrelsen. Sökanden har möjlighet att söka ändring också i det fall att relationstalet mellan vederlaget och egendomens värde enligt ärvdabalken är så lågt (0—1,00) att det saknar betydelse med tanke på beviljandet av generationsväxlingspension.

För att man skall kunna påvisa när avgörandet vunnit laga kraft delges sökanden alltid utlåtandet om relationstalet mot mottagningsbevis och försett med besvärсанvisning. Detta förfarande har gett upphov till ovisshet bland sökandena. Dessutom har de onödiga besvärсанvisningarna orsakat extra arbete för de myndigheter som verkställer lagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås att ett stadgande i 39 § 1 mom. lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare ändras så, att ändring i ett avgörande som gäller det relationstal som avses i 36 § 1 mom. 4 punkten, till vilken i momentet hän-

visas, kan sökas endast om relationstalet har betydelse med tanke på beviljandet av pension, dvs. om relationstalet är 1,01 eller större. Härigenom utesluts alltså möjligheten att söka ändring i situationer då relationstalet saknar betydelse i generationsväxlingspensionsärendet.

1.4. Organisationsförändringar inom lantbruksförvaltningen

Vid ingången av juli 1992 trädde lagen om förvaltningen av landsbygdsnäringskommunerna (1558/91) i kraft. Enligt 2 § skall kommunen ordna förvaltningen av landsbygdsnäringskommuner så att de uppgifter som gäller landsbygdsnäringskommuner blir skötta. Detsamma gäller handräckning samt avgivande av utlåtanden och redogörelser i ärenden som hör samman med landsbygdsnäringskommunerna. För skötseln av de nämnda uppgifterna finns i kommunen ett kollegialt organ, om inte uppgifterna har anförtrotts en eller flera tjänsteinnehavare eller en förtroendevald.

Dessutom har lantbruksförvaltningens organisation genom lagen om landsbygdsnäringsförvaltningen (1199/92), som trädde i kraft vid ingången av 1993, ändrats så, att jordbruksstyrelsen indragits som centralt ämbetsverk och en del av dess uppgifter överförts på jord- och skogsbruksministeriet. Samtidigt har fiskeridistriktet slagits samman med landsbygdsdistriktet, vilkas namn har ändrats till landsbygdsnäringsdistrikt. För handläggningen av besvärärenden inom jord- och skogsbruksministeriets förvaltningsområde har landsbygdsnäringskommunernas besvärsnämnd inrättats genom en lag som trädde i kraft vid ingången av 1993 (1203/92).

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås ändringar av teknisk natur i 35—39 §§ lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare till följd av organisationsförändringar inom lantbruksförvaltningen.

2. Propositionens ekonomiska och övriga verkningar

Kostnaderna för generationsväxlingspensionssystemet täcks enligt vad som stadgas i 13 § lagen om pension för lantbruksföretagare

om täckandet av kostnader enligt lagen i fråga. Av de ändringsförslag som ingår i denna proposition är det endast det nya sättet att definiera en gårdsbruksenhets fortbeståndsduglighet som har någon större ekonomisk betydelse.

Till den del det gäller fortbeståndsdugligheten hos den gårdsbruksenhet som skall överlätas ansluter sig propositionen till statsrådets principbeslut av den 14 oktober 1992, enligt vilket bl.a. statens andel av finansieringen av lantbruksföretagarnas pensions-, olycksfallsförsäkrings- och sjukförsäkringsutgifter minskas med sammanlagt 25 milj. mk år 1994 och 50 milj. mk år 1995 för förbättrande av balansen i den offentliga ekonomin.

Principbeslutet har beaktats i lantbruksinkomststoppörelsen för prissättningsåret 1993/1994, om vilken statsrådet och lantbruksproducenternas centralorganisationer avtalade i februari 1993 på basis av förhandlingar som fördes i enlighet med lantbruksinkomstlagen (736/89). I förhandlingsprotokollet har antecknats att statens finansieringsandel av lantbruksföretagarnas pensions-, olycksfallsförsäkrings- och sjukförsäkringsutgifter 1994 och 1995 föreslås bli reducerad bl.a. genom att det i fråga om nya generationsväxlingspensioner skall krävas en likviditetskalkyl även för gårdsbruksenheter på över 12 hektar. I protokollet har vidare antecknats att grunderna för kalkylen skall förenhetligas med grunderna för kalkyler enligt landsbygdsnäringslagen.

Det har beräknats att sparmålen kan nås, om sättet att definiera fortbeståndsdugligheten ändras på föreslaget sätt. Statens utgifter minskar härvid med sammanlagt 13 milj. mk år 1994 och 25 milj. mk år 1995. Lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare är i sin nuvarande utformning i kraft till slutet av 1995. Till grund för beräkningarna ligger en kalkyl enligt vilken antalet försäljningar av gårdsbruksenheter som leder till generationsväxlingspension kommer att minska med ca 200 jämfört med nuläget. Under den senaste tiden har ca 1 000—1 200 försäljningar som lett till generationsväxlingspension ägt rum varje år.

För närvarande förutsätts likviditetskalkyl i endast ca 10 % av de fall som behandlas. Efter lagändringen kommer likviditetskalkyl att krävas i varje enskilt fall. Den föreslagna ändringen har dock inga betydande verkningar i fråga om personal.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Vid beredningen har jord- och skogsbruksministeriet, Maa- ja metsätalousuottajain Keskusliitto, pensionsskyddscentralen och lantbruksföretagarnas pensionsanstalt hörts.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1994. Den skall tillämpas, då överlåtelse av en gårdsbruksenhet äger rum eller ett villkorligt beslut enligt 18 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare meddelas efter att lagen har trätt i kraft.

Det villkorliga beslut om avses i 18 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare gäller i sex månader. Generationsväxlingspension beviljas enligt det villkorliga beslut som fattats innan lagen träder i kraft, trots att den slutliga överlåtelsen sker först efter att lagen trätt i kraft.

5. Lagstiftningsordning

I propositionen föreslås att den gräns för fortbeståndsdugligheten som grundar sig på åkerarealen slopas helt. Gårdsbruksenheten fortbeståndsduglighet skall i varje enskilt fall påvisas genom en likviditetskalkyl. Syftet med stadandet är bl.a. att inrikta pensionen på sådana lönsamma gårdsbruksenheter som det kan anses vara ändamålsenligt att försätta odla. Genom propositionen slopas inte systemet med generationsväxlingspensioner, utan avsikten är att utvidga den nuvarande översynen av fortbeståndsdugligheten att gälla alla gårdsbruksenheter oberoende av deras storlek. I det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet har ansetts ingå återkommande prestationer som utges i penningform samt endast den del av socialskyddet som avser att trygga en för den individuella utkomsten nödvändig levnadsstandard. Generationsväxlingspensionen är inte en förmån som utbetalas av folkpensionsanstalten och den ingår inte i det s.k. institutionella skyddet. För det behov av utkomstskydd som är en följd av arbetsförmåga, arbetslöshet eller på annat sätt försäm-

rade utkomstmöjligheter står de allmänna systemen till buds. Propositionen har således ingen sådan försvagande inverkan på det lagstadgade grundläggande utkomstskyddet som avses i 66 § 7 mom. riksdagsordningen och kan där-

med inte lämnas vilande med stöd av lagrummet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 1990 om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/90) 11 § 1 och 2 punkten, 35 §, i 36 § 1 mom. det inledande stycket, 36 § 2 mom. samt 37—39 §§ och

fogas till 11 § ett nytt 2 mom. som följer:

11 §

För generationsväxlingspension krävs att den gårdsbruksenhet som skall överlätas

1) inte understiger minimistorleken för gårdsbruksenheter, vilken anses vara två hektar åker, och

2) är fortbeståndsduglig så att den uppfyller de krav som ställs på likviditeten enligt vad som stadgas närmare genom förordning, och

Om maximistorleken för en gårdsbruksenhet som skall överlätas kan stadgas genom förordning.

35 §

För verkställigheten av denna lag svarar jord- och skogsbruksministeriet, landsbygdsnäringsdistriktet, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter samt lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Nämda anstalt kallas i denna lag pensionsanstalten.

För de uppgifter som ankommer på kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter svarar ett i lagen om förvaltningen av landsbygdsnäringsdistriktet i kommunerna (1558/91) avsett kollegialt organ, om inte uppgifterna har anförtratts en eller flera tjänsteinnehavare eller en förtroendevald. Vad som med stöd av denna lag stadgas om lantbrukssekreterare gäller härvid motsvarande andra personer eller organ.

Om skötsel av uppgifter, som enligt denna lag ankommer på landsbygdsnäringsdistriktet

samt jord- och skogsbruksministeriet, i landskapet Åland stadgas genom förordning.

36 §

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall till pensionsanstalten avge sitt utlåtande om

Utan hinder av 1 mom. ankommer det på landsbygdsnäringsdistriktet att avge utlåtande till pensionsanstalten om förutsättningarna för generationsväxlingspension i de fall i fråga om vilka jord- och skogsbruksministeriet så har bestämt.

37 §

Anser pensionsanstalten att kommunens landsbygdsnäringsmyndighet eller landsbygdsnäringsdistriktet i sitt utlåtande om de i 36 § 1 mom. 1—3 punkten nämnda förutsättningarna för pension eller om det i 4 punkten avsedda relationstalet uppenbart har tillämpat lagen fel eller att det är tydligt att saken till denna del beror av tolkning, skall pensionsanstalten underställa landsbygdsnäringsdistriktet kommunens landsbygdsnäringsmyndighets utlåtande om pensionsansökan, och jord- och skogsbruksministeriet landsbygdsnäringsdistriktets utlåtande.

Pensionsanstalten, pensionsnämnden och försäkringsdomstolen har inte rätt att i sina avgöranden avvika från kommunens landsbygdsnäringsmyndighets, landsbygdsnäringsdistriktets eller jord- och skogsbruksministeriets utlåtande till den del detta gäller de i 36 § 1

mom. 1—3 nämnda förutsättningarna eller det i 4 punkten avsedda relationstalet.

38 §

Det ankommer på kommunens landsbygdsnäringsmyndighet och landsbygdsnäringsdistriktet att vid sidan av pensionsanstalten övervaka att mottagaren av generationsväxlingspension på det sätt som förutsätts i denna lag avstår från att bedriva lantbruk, yrkesfiske och renskötsel samt att övertagaren infriar sin i 10 § 1 mom. 3 punkten avsedda utfästelse att fortsätta gårdsbruket.

39 §

I avgöranden som ingår i kommunens landsbygdsnäringsmyndighets och landsbygdsnäringsdistriktets utlåtande och enligt vilka i 36 § i mom. 1—3 punkten nämnda förutsättningar för erhållande av pension inte föreligger, samt som gäller det i 36 § 1 mom. 4 punkten avsedda relationstalet, då detta är 1,01 eller större, söks ändring genom besvär hos landsbygdsnäringsnämnden inom 30 dagar från delfäendet. Besvaren kan inom den nämnda tiden även tillställas kommunens landsbygdsnäringsmyndighet eller, då det är fråga om landsbygdsnäringsdistriktets avgörande, även landsbygdsnäringsdistriktet. Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet eller landsbygdsnäringsdistriktet skall härvid tillställa landsbygdsnäringsnämnden besvaren jämte sitt utlåtande.

I ett avgörande som landsbygdsnäringsnämnden träffat i ett ärende som avses i 1 mom. söks ändring enligt lagen om ändringsökande i förvaltningsärenden (154/50).

I andra än i 1 och 2 mom. avsedda avgöranden som med stöd av denna lag har träffats av kommunens landsbygdsnäringsmyndighet, landsbygdsnäringsdistriktet eller jord- och skogsbruksministeriet får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994. Lagens 11 § 1 mom. 1 och 2 punkten tillämpas, om överlåtelsen av gårdsbruksenheter äger rum eller, då pensionen grundar sig på 18 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare, ett i sistnämnda lagrum avsett villkorligt beslut meddelas den 1 januari 1994 eller senare.

Helsingfors den 5 november 1993

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Social- och hälsovårdsminister *Jorma Huuhtanen*

Lag

om ändring av lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 december 1990 om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/90) 11 § 1 och 2 punkten, 35 §, i 36 § 1 mom. det inledande stycket, 36 § 2 mom. samt 37—39 §§ och

fogas till 11 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

11 §

För generationsväxlingspension krävs att den gårdsbruksenhet som skall överlätas

1) inte understiger minimistorleken för gårdsbruksenheter, vilken anses vara två hektar åker, och inte överstiger sen maximistorlek för gårdsbruksenheter som stadgas i 13 § landsbygdsnäringslagen, och

2) är fortbeståndsduglig så att

a) den vid tidpunkten för överlåtelsen och under minst ett år före överlåtelsen omfattar minst 12 hektar åker eller, om övertagarna enligt 10 § 3 mom. är två, 24 hektar åker, eller

b) om åkerarealen är mindre, att gårdsbruksenheten enligt 7 § landsbygdsnäringslagen har ekonomiska förutsättningar för fortgående verksamhet, dock med beaktande av att lönsamheten bedöms på basis av den företagarverksamhet som avses i lagen om pension för lantbruksföretagare, och

Föreslagen lydelse

11 §

För generationsväxlingspension krävs att den gårdsbruksenhet som skall överlätas

1) inte understiger minimistorleken för gårdsbruksenheter, vilken anses vara två hektar åker, och

2) är fortbeståndsduglig så att den uppfyller de krav som ställs på likviditeten enligt vad som stadgas närmare genom förordning, och

Om maximistorleken för en gårdsbruksenhet som skall överlätas kan stadgas genom förordning.

35 §

För verkställigheten av denna lag svarar jordbruksstyrelsen, landsbygdsdistrikten, kommunernas lantbrukssekreterare samt lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Nämnda anstalt kallas i denna lag pensionsanstalten.

För de uppgifter som enligt denna lag ankommer på lantbrukssekreterarna svarar lantbruksnämnden eller motsvarande organ eller annan myndighet, om kommunen inte har en lantbrukssekreterare. Vad som i denna lag och i stadganden som utfärdas med stöd av den

35 §

För verkställigheten av denna lag svarar jord- och skogsbruksministeriet, landsbygdsnäringsdistrikten, kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter samt lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare. Nämnda anstalt kallas i denna lag pensionsanstalten.

För de uppgifter som ankommer på kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheter svarar ett i lagen om förvaltningen av landsbygdsnäringsringar i kommunerna (1558/91) avsett kollegialt organ, om inte uppgifterna har anförtrotts en eller flera tjänsteinnehavare eller en förtroende-

Gällande lydelse

föreskrivs om lantbrukssekreterare gäller härvid motsvarande annan myndighet.

Om skötseln av uppgifter, som enligt denna lag ankommer på lantbrukssekreterarna, landsbygdsdistriktet och jordbruksstyrelsen, i landskapet Åland stadgas genom förordning.

36 §

Lantbrukssekreteraren skall till pensionsanstalten avge sitt utlåtande om

Utan hinder av 1 mom. ankommer det på landsbygdsdistriktet att avge utlåtande till pensionsanstalten om förutsättningarna för generationsväxlingspension i de fall i fråga om vilka jordbruksstyrelsen så har bestämt.

37 §

Anser pensionsanstalten att lantbrukssekreteraren eller landsbygdsdistriktet i sitt utlåtande om de i 36 § 1 mom. 1—3 punkten nämnda förutsättningarna för pension eller om *fastställande* av det i 4 punkten angivna relationstalet uppenbart har tillämpat lagen fel eller att det är tydligt att saken till denna del beror av tolkning, skall pensionsanstalten underställa landsbygdsdistriktet lantbrukssekreterarens utlåtande om pensionsansökan, och jordbruksstyrelsen landsbygdsdistriktets utlåtande.

Pensionsanstalten, pensionsnämnden och försäkringsdomstolen har inte rätt att i sina avgöranden avvika från lantbrukssekreterarens, landsbygdsdistriktets eller jordbruksstyrelsens utlåtande till den del detta gäller de i 36 § 1 mom. 1—3 punkten nämnda förutsättningarna eller det i 4 punkten angivna relationstalet.

38 §

Det ankommer på lantbrukssekreteraren och landsbygdsdistriktet vid sidan av pensionsanstalten övervaka att mottagaren av generationsväxlingspension på det sätt som förutsätts i denna lag avstår från att bedriva lantbruk, yrkesfiske och renskötsel samt att övertagaren infriar sin i 10 § 1 mom. 3 punkten angivna utfästelse att fortsätta gårdsbruket.

Föreslagen lydelse

vald. Vad som *med stöd* av denna lag stadgas om lantbrukssekreterare gäller härvid motsvarande andra personer eller organ.

Om skötseln av uppgifter, som enligt denna lag ankommer på *landsbygdsnäringsdistriktet samt jord- och skogsbruksministeriet*, i landskapet Åland stadgas genom förordning.

36 §

Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet skall till pensionsanstalten avge sitt utlåtande om

Utan hinder av 1 mom. ankommer det på landsbygdsnäringsdistriktet att avge utlåtande till pensionsanstalten om förutsättningarna för generationsväxlingspension i de fall i fråga om vilka *jord- och skogsbruksministeriet* så har bestämt.

37 §

Anser pensionsanstalten att *kommunens landsbygdsnäringsmyndighet* eller *landsbygdsnäringsdistriktet* i sitt utlåtande om de i 36 § 1 mom. 1—3 punkten nämnda förutsättningarna för pension eller om *det* i 4 punkten *avsedda* relationstalet uppenbart har tillämpat lagen fel eller att det är tydligt att saken till denna del beror av tolkning, skall pensionsanstalten underställa *landsbygdsnäringsdistriktet kommunens landsbygdsnäringsmyndighets* utlåtande om pensionsansökan, och *jord- och skogsbruksministeriet landsbygdsnäringsdistriktets* utlåtande.

Pensionsanstalten, pensionsnämnden och försäkringsdomstolen har inte rätt att i sina avgöranden avvika från *kommunens landsbygdsnäringsmyndighets, landsbygdsnäringsdistriktets* eller *jord- och skogsbruksministeriets* utlåtande till den del detta gäller de i 36 § 1 mom. 1—3 nämnda förutsättningarna eller det i 4 punkten *avsedda* relationstalet.

38 §

Det ankommer på *kommunens landsbygdsnäringsmyndighet* och *landsbygdsnäringsdistriktet* att vid sidan av pensionsanstalten övervaka att mottagaren av generationsväxlingspension på det sätt som förutsätts i denna lag avstår från att bedriva lantbruk, yrkesfiske och renskötsel samt att övertagaren infriar sin i 10 § 1 mom. 3 punkten *avsedda* utfästelse att fortsätta gårdsbruket.

Gällande lydelse

39 §

I avgöranden som ingår i lantbrukssekreterarens och landsbygdsdistriktets utlåtande och enligt vilka i 36 § 1 mom. 1—3 punkten nämnda förutsättningar för erhållande av pension inte föreligger, samt i avgöranden som gäller det i 4 punkten angivna relationstalet söks ändring genom besvär hos jordbruksstyrelsen inom 30 dagar från delfäendet. Besvären kan inom den nämnda tiden även tillställas lantbrukssekreteraren eller, då det är fråga om landsbygdsdistriktets avgörande, även landsbygdsdistriktet. Lantbrukssekreteraren och landsbygdsdistriktet skall härvid tillställa jordbruksstyrelsen besvären jämte sitt utlåtande.

I ett avgörande som jordbruksstyrelsen träffat i ett ärende som avses i 1 mom. söks ändring i förvaltningsärenden (154/50).

Ändring i andra än i 1 och 2 mom. angivna avgöranden som med stöd av denna lag har träffats av lantbrukssekreteraren, landsbygdsdistriktet eller jordbruksstyrelsen får inte sökas genom besvär.

Föreslagen lydelse

39 §

I avgöranden som ingår i *kommunens landsbygdsnäringsmyndighets* och *landsbygdsnäringsdistriktets* utlåtande och enligt vilka i 36 § 1 mom. 1—3 punkten nämnda förutsättningar för erhållande av pension inte föreligger, samt som gäller det i 36 § 1 mom. 4 punkten avsedda relationstalet, *då detta är 1,01 eller större*, söks ändring genom besvär hos *landsbygdsnäringarnas besvärsnämnd* inom 30 dagar från delfäendet. Besvären kan inom den nämnda tiden även tillställas *kommunens landsbygdsnäringsmyndighet* eller, då det är fråga om *landsbygdsnäringsdistriktets* avgörande, även *landsbygdsnäringsdistriktet*. *Kommunens landsbygdsnäringsmyndighet* eller *landsbygdsnäringsdistriktet* skall härvid tillställa *landsbygdsnäringarnas besvärsnämnd* besvären jämte sitt utlåtande.

I ett avgörande som *landsbygdsnäringarnas besvärsnämnd* träffat i ett ärende som avses i 1 mom. söks ändring enligt lagen om ändringsökande i förvaltningsärenden (154/50).

I andra än i 1 och 2 mom. *avsedda* avgöranden som med stöd av denna lag har träffats av *kommunens landsbygdsnäringsmyndighet*, *landsbygdsnäringsdistriktet* eller *jord- och skogsbruksministeriet* får ändring inte sökas genom besvär.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.

Lagens 11 § 1 mom. 1 och 2 punkten tillämpas, om överlåtelsen av gårdsbruksenheten äger rum eller, då pensionen grundar sig på 18 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare, ett i sistnämnda lagrum avsett villkorligt beslut meddelas den 1 januari 1994 eller senare.